

התקדמים שדך
(גם STEREO)
על פטיפון פיליפס
משהו אחר לגמרי

פוליטכניקום בגרות

ומוקדמות
החודש נפתחים קורסי
בוקר וערב חדשים
עד 25% הנחה
לנרשמים לקורסים אלה
פרטים והרשמה:
ת"א, סמולנסקין 7 (פנת בנייהודה 90);
חיפה, שמריהו ליון 30 (פנת הרצל 14)
בשעות 8-4, 9-2.

פוליטכניקום המכללה העברית להשכלה שדרת בנין ומכונות

ארכיטקטורה
כולל עיצוב פנים ורהוט
החודש נפתחים קורסי
בוקר וערב חדשים
פרטים והרשמה:
ת"א, סמולנסקין 7 (פנת בנייהודה 90);
חיפה, שמריהו ליון 30 (פנת הרצל 14)
בשעות 8-4, 9-1.

פוליטכניקום המכללה העברית להשכלה טלויזיה מעשית

החודש נפתחים קורסי
בוקר וערב חדשים
פרטים והרשמה:
ת"א, סמולנסקין 7 (פנת בנייהודה 90);
חיפה, שמריהו ליון 30 (פנת הרצל 14)
בשעות 8-4, 9-1.

בסדינה

(המשך מעמוד 23)

יתרמו קצת? אם היהודים בגולה תורמים, אז גם היהודים בארץ צריכים לתרום. זהו זה! מעתה יתווסף עוד מקור הכנסה לסיכנות היהודית, לכן יש לצפות להקמת מנגנון מיוחד שיעסוק בהתרמת קבלנים. ואם יוקם מנגנון כזה, אין ספק שלא יקפא על שמריו. הוא יגדל, יתפח ויתרחב. השאלה היא רק מה יהיה גדול ממה, סעיף ההכנסות של המנגנון העתיד להיוולד או סעיף ההוצאות שלו?

דובר הוברמן
נדבן ציוני

חברה האמנויות היפות

מי שחושב שלהיות אשת-חברה זה קל, טועה. להיות אשת-חברה זה קשה. כי לשם כך דרושים לא רק עודפי-זמן ניכרים, וי עודפי-כסף ניכרים, אלא צריך גם שהחברה כלה-זמן תדע על-כך. כיצד מפגינים בציבור את המעמד החברתי? יש כמה שיטות, והן משתנות לפי צורה-האופנה. **תרכובת ייזם ומאזשרים.** בהתחלה יש-בו נשות-החברה כל הבוקר בבית-קפה. ש' כולם ידעו שהן, בניגוד להמונים, אינן עסוקות בבוקר. אבל בכתי-קפה די קשה להפגין עושר. כי מה כבר אפשר לעשות שם? לכל היותר להזמין עוגות מפוארות עם קצפת. ואפילו את זה אי-אפשר להזמין, כי זה משמין. ואין גרוע מאשת-חברה שמנה. לכן מצאו נשות-החברה תחביב יותר יקר ופחות משמין, ולעומת זאת — מלא טוב לב: הן החלו להיות פעילות בחוגים ואיר-גונים. כמובן שגם כאן היה דירוג. אירגון אימהות עובדות, למשל, הוא פחות אופנתי מוציאי. והחוגים הכי נחשבים, הם המחלות: ליגה למלחמה בשחפת, בסרטן, ואילונשיל פוליו. בחוגים אלה גילו פעילויות, פיזור כסף והרעיפו חסדים.

אבל עם בוא הבחירות נדחקו החוגים לקרן-זוהית. כי כאן התפתח מוסד חדש, בעל אפשרויות חדשות — הלא הם חוגי הבית. כאן אפשר להפגין בפני החברה לא רק את העושר, השמלות והמכוניות. בחוגי הבית אפשר גם להפגין את הבית, להזמין גשם חוג אכסקלוסיבי, ולדבר על נושאים אינטליגנטיים. אך למרבית הצער, לכל טוב יש סוף. אפילו לבחירות.

אבל אחרי שהתרגלו נשות החברה להפגין את הבית והתרבות, הן סירבו להרפות מטרפן. ולכן פרצה אופנה חדשה: עריכת תערוכות בבית. צייר משאיל תמונות, גבי רת-הבית מזמינה ידיים, וכולם תרבותיים ומאזשרים. יש ציירים כמו נחום ארבל, המוכרים כמעט את כל יצירותיהם בחוגי בית כאלה.

מכניקה חדשה. כל זה הסתיים השבוע, כאשר אשת-החברה התיפאת, רישא שפירא קמה וייסדה את החידוש האחרון באופנת נשות-החברה: לא טשם תערוכה-ניידת, אלא קוקטייל לכבוד צייר, שבעת-הבית בעצמה גילתה. את התגלית היא הציגה בחווילתה החדשה, וכך היא חנכה את שניהם יחד. הצייר החדש של רישא הוא בחיים הפרי-טיים רופא נשים ששמו אמנון מקלר. התמי-חותו המיוחדת היא סיפול בעקריות-גבריים. האם זה משפיע על האמנות? או ככה: כשהיה צעיר צייר באופן פיגורטיבי. כי תקופת לימודיו החל להתרשם מעולם האנטומיה, והחל לצייר צורות שונות הן לקוחות מן הטבע. עכשיו הוא גניקולוג ומצייר בסגנון מופשט.

זה שכל הנאספים בקוקטייל התפעלו מציוריו, וטענו שהוא גילה טכניקה חדשה בשילוב בין צבעי-מים ופחם, זה כלום, לעומת העובדה שהמארחת שלו גילתה טכניקה חדשה של איך להיות אשת חברה. עתה כל מיתחרותיה במבוכה גדולה, כי גם הן צריכות לגלות באופן-דחוף ציירים חדשים, או לגלות באופן-דחוף אופנה חדשה.

הווי

- **מלמעלה תיפתח הרעה.** כי אשקלון הבחין חוסר מקומי בחור ההולך ומתהווה בתקרת חדרו, המתין כמה דקות, וכשראה אלמוני המנסה לחזור מבעד לחור, תפסו והסגירו למשטרה.
- **שנת ישרים.** בירושלים נעצר נהג אגד, לאחר שנרדם בשעת נסיעה ומכוניתו ניתדררה לתהום.
- **קוד ממעמקים.** בירושלים הועיקו אורחים את המשטרה ואת מכביה-האש, כדי להציל ילדה, לאחר ששמעו יללות בקעות מבור, גילו לאחר מכן שהיה זה קול-חתילה.

פרי. יש לו רצון טוב לדוקטור, אך הוא אינו יודע כי רצון טוב אינו מספיק. אם הממשלה לא תתן ידה לפתרון הבעיה, לא יעזור שום כנס ושום דיבורים.

הסוכנות המנגנון החדש

כל הקבלנים שווים בפני הסוכנות-היהודית. דיה. אבל קבלנים ציוניים שווים יותר. הן קבלנים הציוניים שווים כולם בפני הסוכנות. אבל קבלנים ציוניים-נדבנים שווים עוד יותר. עובדה זו נודעה לראשונה השבוע, כש-פורסם המיכרו 66/23, מטעם החטיבה ה-הנדסית של הסוכנות בתל-אביב.

"חובה זה כסף!" המיכרו הזמין קבל-נים לסלילת כבישים, לבוא למשרדי החטי-בה-הנדסית ולקבל את תנאי המיכרו ה-מפורטים והחומר הקשור בו. יומיים לאחר מכן נערך סיוור עם הקבלנים בשטח העבודה.

מטרת העבודה: סלילת כבישים פנימיים במושבים כפר-שמואל וישרש. היה ברור מראש, שביצוע סלילת הכבי-שים יקרוץ להרבה קבלנים, כי התקציבים לעבודות מסוג כזה מגיעים לסכומים של מאות אלפי לירות.

אך הסוכנות דאגה מראש לצמצם את מיספר הקבלנים שחמדו את העבודה. היא פירסמה בסעיף 5 של המיכרו דרישה שלא היה לה תקדים עד כה: "מיכרו זה פתוח רק לכל אשר ממלא את חובתו כלפי המג-בית המאוחדת".

מיה חובתו? קבלנים שניסו לברר את סוד הסעיף המזור באמצעות הטלפון, לא נענו. אחד קיבל תשובה סתמית: "למלא את חובתו פירושו לתרום". כמה? "על זה לא עונים בטלפון". לקבלן אחר הודיעו: "חובה זה כסף! כמה? לא יודע!".

לבסוף נשאל הדובר של הסוכנות בתל-אביב, יצחק הוברמן, לפרש הסעיף הנ"ל. תשובת הדובר: "אני רואה את זה עכשיו בפעם הראשונה". לאחר עיון נוסף במיכרו, שהוגש לו באמצעות טקס תלוש מעתון יומי, נזכר הדובר בהסבר: "עד עתה הצליחה המגבית היהודית המאוחדת להתרים מיליונים, מאות מיליונים, אצל יהודי הגולה. מתושבי ה-ארץ הצליחו לגייס תרומות רק בסכום של שני מיליון לירות. זה מעט מאד. זהו סוד גלוי: כולנו חיים מתרומות מחו"ל. או למה שגם תושבי הארץ לא